

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

28. září 2023*

Obsah

Právní rámec	4
Mezinárodní právo	4
GATT 1994	4
Antidumpingová dohoda	4
Protokol o přistoupení Číny k WTO	5
Unijní právo	5
Okolnosti předcházející sporu	10
K řízením předcházejícím přijetí sporného nařízení	10
Ke spornému nařízení a postupu pro jeho přijetí	12
Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek	14
Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem	14
Ke kasačnímu opravnému prostředku	15
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku	15
K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	15
– Argumentace účastníků řízení	15
– Závěry Soudního dvora	17
Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku	19
– Argumentace účastníků řízení	19

* Jednací jazyk: angličtina.

– Závěry Soudního dvora	20
K druhému důvodu kasačního opravného prostředku	20
Argumentace účastníků řízení	20
Závěry Soudního dvora	23
K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku	26
Argumentace účastníků řízení	26
Závěry Soudního dvora	28
Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku	31
K první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku	31
– Argumentace účastníků řízení	31
– Závěry Soudního dvora	33
Ke druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku	34
– Argumentace účastníků řízení	34
– Závěry Soudního dvora	35
K nákladům řízení	36

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz kyseliny vinné pocházející z Číny – Stanovení běžné hodnoty – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 2 odst. 7 – Protokol o přistoupení Čínské lidové republiky ke Světové obchodní organizaci (WTO) – Článek 15 – Zjištění zranitelnosti výrobního odvětví Evropské unie – Zjištění hrozící újmy“

Ve věci C-123/21 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 26. února 2021,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, se sídlem v Changzhou (Čína), zástupci: K. Adamantopoulos, dikigoros, P. Billiet, advocaat, a N. Korogiannakis, dikigoros,

navrhovatelka,

další účastnice řízení:

Evropská komise, zástupci: původně K. Blanck, M. Gustafsson a E. Schmidt, poté K. Blanck a E. Schmidt, a nakonec E. Schmidt, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

Distillerie Bonollo SpA, se sídlem v Formigine (Itálie),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, se sídlem v Borgoricco (Itálie),

Caviro Extra SpA, původně Caviro Distillerie Srl, se sídlem ve Faenza (Itálie),

zástupci: R. MacLean, avocat,

vedlejší účastnice řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora,
P. G. Xuereb (zpravodaj), A. Kumin a I. Ziemele, soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

za soudní kancelář: R. Stefanova-Kamisheva, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. září 2022,

s ohledem na vyjádření, která podle čl. 24 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie předložili:

- za Radu Evropské unie: B. Driessen a P. Mahnič, jako zmocněnci, ve spolupráci s: N. Tuominen, avocatkou,
- za Evropský parlament: P. Musquar, A. Neergaard a A. Pospisilova Padowska, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. listopadu 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 V rámci kasačního opravného prostředku se společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (dále jen „Changmao“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2020, Changmao Biochemical Engineering v. Komise (T-541/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:605), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/921 ze dne 28. června 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2018, L 164, s. 14, dále jen „sporné nařízení“) v rozsahu, v němž se jí týká, nebo podpůrně v plném rozsahu.

Právní rámec

Mezinárodní právo

- 2 Rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), schválila Rada Evropské unie Dohodu o založení Světové obchodní organizace (WTO) podepsanou v Marrákeši dne 15. dubna 1994, jakož i dohody uvedené v přílohách 1 až 3 uvedené dohody (dále společně jen „dohody WTO“), mezi něž patří i Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 11; Zvl. vyd. 11/21, s. 90, dále jen „GATT 1994“) a Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“).

GATT 1994

- 3 Článek VI odst. 1 GATT 1994 stanoví:

„Smluvní strany uznávají, že dumping, jímž se zboží jedné země uvádí na trh druhé země za cenu nižší, než je jeho normální hodnota, je zavrženíhodný, působí-li, nebo hrozí-li způsobit podstatnou újmu výrobnímu odvětví existujícímu na území smluvní strany, nebo zdržuje-li citelně vybudování domácího výrobního odvětví. Pro účely tohoto článku bude výrobek považován za uváděný na trh dovozní země za cenu nižší, než je jeho normální hodnota, jestliže cena výrobku vyváženého z jedné země do druhé

a) je nižší než při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku, určeného pro spotřebu ve vývozní zemi;

[...]“

Antidumpingová dohoda

- 4 Článek 2 antidumpingové dohody, nadepsaný „Zjišťování dumpingu“, stanoví:

„2.1 Pro účely této Dohody může být výrobek považován za dumpingový, tj. uvedený na trh jiné země za cenu nižší, než je normální hodnota, jestliže vývozní cena výrobku, vyváženého z jedné země do druhé, je nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku, určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

2.2 Jestliže nejsou žádné prodeje obdobného výrobku při běžném obchodu na domácím trhu vývozní země nebo když pro zvláštní situaci na trhu nebo nízký objem prodejů na domácím trhu vývozní země [...] takové prodeje nedovolují řádné srovnání, dumpingové rozpětí bude určeno srovnáním se srovnatelnou cenou obdobného výrobku, vyváženého do některé třetí země za předpokladu, že tato cena je reprezentativní, nebo srovnáním s výrobními náklady v zemi původu, zvýšenými o rozumnou částku, představující administrativní, prodejní a všeobecné náklady a zisk.

[...]“

Protokol o přistoupení Číny k WTO

5 Dne 11. prosince 2001 se Čínská lidová republika stala na základě Protokolu o přistoupení Čínské lidové republiky k WTO (dále jen „Protokol o přistoupení Číny k WTO“) členem WTO.

6 Podle čl. 15 písm. a) a d) Protokolu o přistoupení Číny k WTO platí, že:

„Článek VI GATT 1994, [antidumpingová dohoda] a [Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (Úř. věst. 1994, L 336, s. 156; Zvl. vyd. 11/21, s. 189)] se použijí v řízeních týkajících se dovozu čínského původu na území člena WTO v souladu s tímto:

a) Za účelem určení srovnatelnosti cen na základě článku VI GATT z roku 1994 a Antidumpingové dohody dovážející člen WTO použije čínské ceny nebo náklady pro výrobní odvětví, které je předmětem šetření, nebo metodu, která není založena na přísném srovnání s domácími cenami nebo náklady v Číně, na základě těchto pravidel:

- i) pokud výrobci, jichž se šetření týká, mohou jednoznačně prokázat, že při výrobě a prodeji obdobného výrobku platí v odvětví vyrábějícím tento výrobek podmínky tržního hospodářství, dovážející člen WTO použije za účelem určení srovnatelnosti cen čínské ceny nebo náklady pro výrobní odvětví, které je předmětem šetření;
- ii) dovážející člen WTO může použít metodu, která není založena na přísném srovnání s domácími cenami nebo náklady v Číně, pokud výrobci, jichž se šetření týká, nemohou jednoznačně prokázat, že při výrobě a prodeji obdobného výrobku platí v odvětví vyrábějícím tento výrobek podmínky tržního hospodářství.

[...]

d) Jakmile [Čínská lidová republika] v souladu s vnitrostátním právem dovážejícího člena WTO prokáže, že je tržním hospodářstvím, ustanovení pododstavce a) budou zrušena za předpokladu, že vnitrostátní právo dovážejícího člena uvádí ke dni přistoupení kritéria tržního hospodářství. Platnost ustanovení pododstavce a) bodu ii) každopádně skončí 15 let po datu přistoupení. Mimoto v případě, že [Čínská lidová republika] v souladu s vnitrostátním právem dovážejícího člena WTO prokáže, že v určitém výrobním odvětví nebo sektoru existují podmínky tržního hospodářství, ustanovení pododstavce a) týkající se hospodářství, které není tržním hospodářstvím, se již na toto výrobní odvětví nebo na tento sektor neuplatní.“

Unijní právo

7 Ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Evropskou unií, platná v době přijetí sporného nařízení, jsou obsažena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní nařízení“). Základní nařízení zrušilo a nahradilo nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

8 Bod 9 odůvodnění základního nařízení uvádí:

„Je žádoucí stanovit jasné a podrobné pokyny týkající se činitelů, které mohou přispět ke zjištění, zda dumpingový dovoz způsobil vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. Při prokazování, že objem a cena dotyčného dovozu jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k podmínkám převládajícím na trhu v Unii.“

9 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Zjištění dumpingu“, v odstavci 7 stanoví:

„a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za obdobné výrobky v Unii, která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlídnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty. Kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Čínské lidové republiky, Kazachstánu a Vietnamu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí v souladu s odstavci 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

[...]

10 Článek 3 téhož nařízení, nadepsaný „Zjišťování újmy“, stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení ‚újmou‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.

2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a

b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo

zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování; rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. [...]

8. Účinky dumpingového dovozu se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. [...]

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedla stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno vzít v úvahu činitele, jako jsou:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingového dovozu na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;
- c) dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu;
- d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingový vývoz a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.“

- 11 Článek 4 základního nařízení, nadepsaný „Vymezení výrobního odvětví Unie“, v odstavci 1 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se ‚výrobním odvětvím Unie‘ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii ve smyslu čl. 5 odst. 4, [...]

[...]“

- 12 V článku 5 tohoto nařízení, nadepsaném „Zahájení řízení“, je v odstavci 4 stanoveno:

„Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku v Unii, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců Unie, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. [...]“

- 13 Článek 6 odst. 7 uvedeného nařízení zní:

„Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédnou, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.“

- 14 Článek 11 odst. 2 a 9 téhož nařízení stanoví:

„2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

[...]

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.“

- 15 Článek 18 základního nařízení, nadepsaný „Nedostatečná spolupráce“, v odstavci 1 uvádí:

„Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.“

- 16 Článek 19 odst. 2 a 4 tohoto nařízení zní následovně:

„2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

[...]

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních tajemství.“

- 17 Článek 20 uvedeného nařízení, nadepsaný „Poskytování informací“, stanoví:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

[...]

4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

[...]

Okolnosti předcházející sporu

- 18 Kyselina vinná se používá především při výrobě vína a jiných nápojů, jako potravinářská přídatná látka a jako zpomalovač do sádry. V Evropské unii a v Argentině se L-(+)-vinná kyselina vyrábí z vedlejších produktů při výrobě vína nazvaných vinný kal (dále jen „přírodní kyselina vinná“). V Číně jsou L-(+)-vinná kyselina a DL-vinná kyselina vyráběny chemickou syntézou z benzenu (dále jen „syntetická kyselina vinná“). Syntetická kyselina vinná má stejné fyzikální a chemické vlastnosti jako přírodní kyselina vinná a je určena pro stejná základní použití.
- 19 Společnost Changmao je čínský vyvážející výrobce syntetické kyseliny vinné. Společnosti Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA a Caviro Extra SpA, dříve Caviro Distillerie Srl (dále jen „Caviro Distillerie“) (dále jen společně „Distillerie Bonollo a další“) jsou výrobci přírodní kyseliny vinné se sídlem v Unii.
- 20 Dne 24. září 2004 obdržela Evropská komise podnět týkající se dumpingových praktik v odvětví kyseliny vinné, kterou podalo několik unijních výrobců.

K řízením předcházejícím přijetí sporného nařízení

- 21 Dne 23. ledna 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 130/2006 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2006, L 23, s. 1).
- 22 Tímto nařízením Rada zejména potvrdila zacházení jako v tržním hospodářství pro tři čínské vyvážející výrobce, a sice společnosti Changmao, Ninghai Organic Chemical Factory a Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (dále jen „Hangzhou“). Na výrobky těchto tří výrobců bylo uloženo antidumpingové clo ve výši 10,1 % v případě Changmao, 4,7 % v případě Ninghai Organic Chemical Factory a 0 % v případě Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd. Navíc toto nařízení zavedlo antidumpingové clo ve výši 34,9 % na kyselinu vinnou vyráběnou všemi ostatními čínskými vyvážejícími výrobci.
- 23 Dne 13. dubna 2012 přijala Rada prováděcí nařízení (EU) č. 332/2012, kterým se mění nařízení č. 130/2006 a kterým se společnost Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd vylučuje z konečných opatření (Úř. věst. 2012, L 108, s. 1).
- 24 Toto prováděcí nařízení bylo přijato v návaznosti na zprávu odvolacího orgánu WTO ze dne 29. listopadu 2005 ve věci „Mexiko – konečná antidumpingová opatření na hovězí maso a rýži“ (WT/DS 295/AB/R, body 305 a 306), z níž v podstatě vyplývalo, že vyvážející výrobce, u něhož nebyl v rámci původního šetření zjištěn dumping, musí být vyloučen z působnosti konečného opatření uloženého v důsledku takového šetření a nemůže být předmětem přezkumu administrativních a změněných okolností. V projednávané věci Rada poté, co konstatovala, že původní šetření neumožňuje dospět k závěru, že se společnost Hangzhou dopustila dumpingu, vyloučila vývoz tohoto výrobce z působnosti nařízení č. 130/2006.

- 25 Dne 16. dubna 2012 přijala Rada prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2012, L 110, s. 3), kterým bylo zachováno antidumpingové clo uložené nařízením č. 130/2006 na výrobky všech čínských vyvážejících výrobců s výjimkou výrobků společnosti Hangzhou.
- 26 Dne 26. června 2012 přijala Rada po provedení částečného prozatímního přezkumu zahájeného vůči společnostem Changmao a Ninghai Organic Chemical Factory prováděcí nařízení (EU) č. 626/2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 349/2012 (Úř. věst. 2012, L 182, s. 1).
- 27 V tomto nařízení Rada odepřela těmto dvěma společnostem status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, kterého požívaly dříve, a když zjistila běžnou hodnotu na základě informací poskytnutých spolupracujícím výrobcem ve srovnatelné zemi, a sice v Argentině, uplatnila na výrobky těchto čínských vyvážejících výrobců antidumpingové clo ve výši 13,1 % v případě společnosti Changmao a 8,3 % v případě společnosti Ninghai Organic Chemical Factory.
- 28 Dne 4. prosince 2014 v návaznosti na podnět podaný několika výrobci usazenými v Unii, mezi nimi společností Distillerie Bonollo a dalšími, který se týkal společnosti Hangzhou, zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky, omezeného na jednoho čínského vyvážejícího výrobce, společnost Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (Úř. věst. 2014, C 434, s. 9).
- 29 Dne 9. února 2016 přijala Komise prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/176, kterým se zastavuje antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (Úř. věst. 2016, L 33, s. 14). V tomto prováděcím rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že výrobnímu odvětví Unie nevznikla dovozem kyseliny vinné vyráběné společností Hangzhou do Unie podstatná újma ve smyslu článku 3 nařízení č. 1225/2009. Komise proto ukončila antidumpingové řízení týkající se tohoto vyvážejícího výrobce, aniž mu uložila antidumpingové clo.
- 30 Po přijetí prováděcího nařízení č. 626/2012 a prováděcího rozhodnutí č. 2016/176 následovalo několik soudních řízení.
- 31 Na jedné straně žalobu proti tomuto prováděcímu rozhodnutí podanou několika výrobci kyseliny vinné v Unii, včetně společnosti Distillerie Bonollo a dalších, Tribunál zamítl rozsudkem ze dne 15. března 2018, *Cavero Distillerie a další v. Komise* (T-211/16, EU:T:2018:148). Kasační opravný prostředek podaný týmiž výrobci v Unii proti tomuto rozsudku byl Soudním dvorem zamítnut rozsudkem ze dne 10. července 2019, *Cavero Distillerie a další v. Komise* (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 32 Na druhé straně bylo prováděcí nařízení č. 626/2012 předmětem dvou odlišných soudních řízení.
- 33 Na prvním místě vzhledem k tomu, že společnost Changmao měla za to, že antidumpingová cla uložená tímto nařízením jsou příliš vysoká, podala žalobu k Tribunálu, kterou se domáhala zrušení uvedeného nařízení. Rozsudkem ze dne 1. června 2017, *Changmao Biochemical Engineering v. Rada* (T-442/12, EU:T:2017:372), Tribunál zrušil uvedené nařízení v rozsahu, v němž se na tuto společnost vztahovalo, z důvodu porušení jejího práva na obhajobu. Proti uvedenému rozsudku Tribunálu nebyl podán kasační opravný prostředek.

- 34 Dne 7. září 2017 zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení týkající se rozsudku ze dne 1. června 2017 ve věci T-442/12 v souvislosti s prováděcím nařízením č. 626/2012 (Úř. věst. 2017, C 296, s. 16). V tomto oznámení bylo uvedeno, že se zmíněný orgán rozhodl opětovně zahájit antidumpingové šetření týkající se dovozu kyseliny vinné pocházející z Číny, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení č. 626/2012 ve vztahu ke společnosti Changmao a obnovuje ho v bodě, v němž došlo k nesrovnalosti. Bylo rovněž upřesněno, že rozsah tohoto opětovného zahájení se omezuje na provedení rozsudku ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada (T-442/12, EU:T:2017:372), pokud jde o tohoto jediného vyvážejícího výrobce. Společnost Changmao se tedy dostala do situace, ve které se nacházela před vstupem tohoto prováděcího nařízení v platnost, a sice do situace upravené prováděcím nařízením č. 349/2012, které na její výrobky stanovilo antidumpingové clo ve výši 10,1 %.
- 35 Na druhém místě, jelikož několik výrobců kyseliny vinné v Unii, včetně společnosti Distillerie Bonollo a dalších, mělo za to, že antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením č. 626/2012 nebylo dostatečně vysoké na to, aby napravilo rozsah dumpingu uplatňovaného společností Changmao a Ninghai Organic Chemical Factory, a tedy na to, aby napravilo újmu způsobenou evropskému výrobnímu odvětví, podalo k Tribunálu žalobu znějící na zrušení tohoto nařízení. Rozsudkem ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), Tribunál uvedené nařízení zrušil z důvodu změny metody použité pro výpočet běžné hodnoty při přezkumném šetření, aniž prokázal změnu okolností oproti původnímu šetření.
- 36 Kasační opravný prostředek podaný společností Changmao proti tomuto rozsudku byl Soudním dvorem téměř v plném rozsahu zamítnut rozsudkem ze dne 3. prosince 2020, Changmao Biochemical Engineering v. Distillerie Bonollo a další (C-461/18 P, EU:C:2020:979).

Ke spornému nařízení a postupu pro jeho přijetí

- 37 Dne 19. dubna 2017 v návaznosti na žádost o přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových opatření zavedených prováděcím nařízením č. 349/2012, kterou podalo několik výrobců kyseliny vinné v Unii, mezi nimi společnost Distillerie Bonollo a další, představující více než 52 % celkové výroby v Unii, zveřejnila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz kyseliny vinné pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2017, C 122, s. 8) podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.
- 38 Dopisem ze dne 20. dubna 2017 požádala Komise zúčastněné strany, aby se vyjádřily k předběžnému vzorku výrobců v Unii, který vybrala podle článku 17 základního nařízení. Předběžný vzorek sestával ze šesti výrobců představujících 86 % celkové výroby kyseliny vinné v Unii, včetně společností Caviro Distillerie, Industria Chimica Valenzana a Distillerie Mazzari.
- 39 Dne 13. června 2017 rozhodla Komise s ohledem jednak na dopis spolku italských výrobců kyseliny vinné, Assodistil, podle kterého společnost Distillerie Mazzari nechtěla spolupracovat při přezkumném šetření, a jednak na žádost podanou společností Distillerie Bonollo o začlenění do vzorku, že již není vhodné pokračovat ve výběru vzorku výrobců kyseliny vinné v Unii, a zaslala dotazníky všem výrobcům v Unii.
- 40 Na tyto dotazníky odpovědělo sedm unijních výrobců, s výjimkou mimo jiné společnosti Distillerie Mazzari.

- 41 Čínští vyvážející výrobci, které Komise kontaktovala, včetně společnosti Changmao, při přezkumném šetření nespolupracovali.
- 42 Dopisem ze dne 30. dubna 2018 zaslala Komise společnosti Changmao obecný informační dokument, v němž uvedla svou analýzu podstatných skutečností a úvah podporujících prodloužení antidumpingových opatření o dalších pět let.
- 43 Dne 14. května 2018 zaslala společnost Changmao Komisi své připomínky k obecně informačnímu dokumentu. Dále se dopisem ze dne 12. června 2018 dotázala tohoto orgánu, zda v návaznosti na připomínky, které předložila, zvažuje Komise přijmout zrevidovaný obecně informační dokument.
- 44 Dopisem ze dne 15. června 2018 potvrdila Komise společnosti Changmao, že její připomínky byly řádně zanalyzovány a že odpověď na ně bude poskytnuta v nařízení, které má být přijato.
- 45 Dne 28. června 2018 přijala Komise sporné nařízení.
- 46 Z tohoto nařízení zaprvé vyplývá, pokud jde o dumping, že Komise vypočítala běžnou hodnotu na základě čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, který se použije na dovoz ze zemí bez tržního hospodářství. Po zvážení toho, že Argentina bude považována za srovnatelnou zemi, a poté, co dva argentinští výrobci byli vyzváni ke spolupráci, se ukázalo, že jeden z těchto výrobců přestal vyrábět výrobek, který je předmětem přezkumu, a druhý výrobce odmítl spolupracovat. Vzhledem k tomu, že žádný výrobce z jiné potenciálně srovnatelné země uspokojivě nespolupracoval, se Komise rozhodla určit běžnou hodnotu na „jakémkoli jiném přiměřeném základě“, jak stanoví čl. 2 odst. 7 písm. a) první pododstavec základního nařízení. Konkrétně Komise vypočítala běžnou hodnotu na základě informací poskytnutých v žádosti o přezkum týkajících se cen účtovaných argentinským výrobcem v rámci domácího prodeje dotčeného výrobku. Vzhledem k tomu, že dotčeným výrobkem vyráběným v Argentině byla přírodní kyselina vinná, kdežto výrobkem od čínských vyvážejících výrobců byla syntetická kyselina vinná, která je levnější, provedla Komise určité úpravy, aby zohlednila rozdíly v nákladech na výrobní metody těchto dvou typů výrobků.
- 47 Vzhledem k tomu, že zkontaktovaní čínští vyvážející výrobci, včetně společnosti Changmao, nespolupracovali, vyvodila Komise v souladu s článkem 18 základního nařízení své závěry „z dostupných údajů“, a proto stanovila vývozní ceny na základě databáze zmíněné v čl. 14 odst. 6 tohoto nařízení. Na základě těchto údajů Komise zejména konstatovala, že vážené průměrné dumpingové rozpětí společností Changmao a Ninghai Organic Chemical Factory překročilo 70 %.
- 48 Komise tedy dospěla k závěru, že dumping během období přezkumného šetření přetrvával a že vyvážející výrobci, na něž se vztahují opatření, v dumpingu velmi pravděpodobně pokračovali. Zejména pozbytí platnosti opatření by pravděpodobně vedlo k významnému zvýšení vývozu do Unie za výrazně dumpingové ceny.
- 49 Zadruhé, pokud jde o újmu, ze sporného nařízení vyplývá, že Komise měla za to, že sedm výrobců v Unii, kteří při šetření spolupracovali, představuje podstatnou část celkové výroby obdobného výrobku v Unii, a sice více než 60 % této výroby. Sedm dotčených výrobců bylo proto třeba považovat za „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Po přezkumu ukazatelů újmy výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení, provedeného na základě ověřených informací získaných od spolupracujících výrobců, dospěla

Komise k závěru, že přijatá antidumpingová opatření nedosáhla v plném rozsahu zamýšlených účinků a výrobní odvětví Unie zůstává zranitelné vůči účinkům dumpingového dovozu působícím újmou na trhu Unie.

- 50 Komise proto zkoumala pravděpodobnost obnovení újmy, pokud by opatření pozbyla platnosti. Komise se vzhledem k tomu, že zkontaktovaní čínští vyvážející výrobci nespolupracovali, v souladu s článkem 18 základního nařízení při šetření opírala o dostupné údaje. Na základě této analýzy měla Komise za to, že pozbytí platnosti opatření by velmi pravděpodobně vedlo k nárůstu dumpingového dovozu, což by mělo za následek tlak na snižování cen výrobního odvětví Unie a zhoršení již tak nejisté hospodářské situace tohoto odvětví. Komise proto dospěla k závěru, že pozbytí platnosti opatření by se vší pravděpodobností vedlo k obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- 51 Zatřetí Komise zkoumala, zda by zachování stávajících antidumpingových opatření nebylo proti zájmu Unie jako celku, a dospěla k závěru, že tomu tak není.
- 52 S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Komise rozhodla zachovat sporným nařízením konečná antidumpingová cla ve výši 8,3 % na dovoz výrobků společnosti Ninghai Organic Chemical Factory, 10,1 % na dovoz výrobků společnosti Changmao a 34,9 % na dovoz výrobků všech ostatních čínských vyvážejících výrobců s výjimkou společnosti Hangzhou.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 53 Žalobou podanou kanceláři Tribunálu dne 12. září 2018 se společnost Changmao domáhala zrušení sporného nařízení.
- 54 Na podporu své žaloby se společnost Changmao dovolávala pěti žalobních důvodů, z nichž první vycházel z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když použila metodu srovnatelné země za účelem výpočtu běžné hodnoty, druhý z nesprávných právních posouzení a zjevně nesprávných posouzení, ke kterým došlo při zjišťování zranitelnosti výrobního odvětví Unie, třetí ze zjevně nesprávného posouzení týkajícího se pravděpodobnosti obnovení újmy, čtvrtý z porušení práva na obhajobu a zásady řádné správy a konečně pátý z nedostatku odůvodnění.
- 55 Tribunál napadeným rozsudkem těchto pět žalobních důvodů, a tudíž i žalobu na neplatnost v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 56 Společnost Changmao navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil,
 - primárně vyhověl žalobě v prvním stupni, a zrušil tak sporné nařízení v rozsahu, v němž se jí týká, a
 - podpůrně vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí a
 - uložil Komisi, jakož i vedlejším účastnícím řízení nahradit náklady řízení vynaložené v rámci řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

57 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný a
- uložil společnosti Changmao nahradit náklady řízení.

58 Společnost Distillerie Bonollo a další navrhují, aby Soudní dvůr:

- odmítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu jako irelevantní a v každém případě jej zamítl jako neopodstatněný nebo odmítl jako nepřípustný, a
- uložil společnosti Changmao nahradit náklady řízení, které vynaložily v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení v prvním stupni.

59 Dne 13. června 2022 vyzval Soudní dvůr na základě čl. 24 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie Radu a Evropský parlament, aby se zúčastnily jednání za účelem zodpovězení otázek týkajících se prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

60 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka čtyři důvody, z nichž první vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že přezkum legality unijních aktů přijatých na základě čl. 2 odst. 7 základního nařízení nelze provést s ohledem na Protokol o přistoupení Číny k WTO, druhý a třetí z nesprávných právních posouzení a zjevně nesprávných posouzení při zjišťování jak zranitelnosti výrobního odvětví Unie, tak pravděpodobnosti obnovení újmy způsobené tomuto výrobnímu odvětví, v rozporu zejména se zásadou řádné správy a konečně čtvrtý z porušení práva na obhajobu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

61 První důvod kasačního opravného prostředku má dvě části. V rámci první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu v podstatě vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 64 a 65 napadeného rozsudku rozhodl, že výjimka ze zásady, podle které unijní soud nemůže přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů s ohledem na jejich soulad s pravidly dohod WTO, kterou Soudní dvůr uznal v rozsudku ze dne 7. května 1991, *Nakajima v. Rada* (C-69/89, EU:C:1991:186), se v projednávané věci neuplatní. V rámci druhé části uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že v bodě 74 napadeného rozsudku neprávem odmítl existenci třetí výjimky z výše uvedené zásady.

K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

62 V první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Changmao v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 64 a 65 napadeného rozsudku konstatoval, že legalitu unijních aktů přijatých podle čl. 2 odst. 7 základního nařízení nelze přezkoumat s ohledem na Protokol o přistoupení Číny k WTO. Tribunál se podle

navrhovatelky konkrétně dopustil nesprávného právního posouzení, když na základě bodu 48 rozsudku ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), konstatoval, že tento čl. 2 odst. 7 je výrazem vůle unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup vlastní unijnímu právnímu řádu, a to i po přistoupení Čínské lidové republiky k WTO.

- 63 V tomto ohledu společnost Changmao na jedné straně tvrdí, že toto ustanovení naopak odráží vůli unijního normotvůrce provést zvláštní povinnost přijatou v rámci Protokolu o přistoupení Číny k WTO ve smyslu judikatury vycházející z rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, body 29 až 32), spočívající v podstatě v závazku nepoužívat metodu výjimky „srovnatelné země“ ve vztahu k čínským vyvážejícím výrobcům až do konce přechodného období stanoveného v článku 15 uvedeného protokolu.
- 64 Tento výklad je podle navrhovatelky mimoto podpořen historií vzniku čl. 2 odst. 7 základního nařízení, a zejména body 54 a 55 odůvodnění návrhu rozhodnutí Rady o postoji Společenství v Konferenci ministrů, zřízené Dohodou o založení Světové obchodní organizace, pokud jde o přistoupení Čínské lidové republiky ke Světové obchodní organizaci (COM/2001/0517 final) (Úř. věst. 2002, C51 E, s. 314), jakož i následným rozhodnutím Rady ze dne 19. října 2001 [2001/0218 (CNS) a 2001/0216 (CNS)]. Tribunál přitom v napadeném rozsudku podle navrhovatelky neodpověděl na její argumentaci týkající se historie vzniku tohoto čl. 2 odst. 7.
- 65 Na druhé straně je společnost Changmao toho názoru, že judikatura vycházející z rozsudku ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), se v projednávané věci nepoužije, jelikož se tento rozsudek týkal nejen specifické situace Arménské republiky, ale upravoval i situace před datem uplynutí přechodného období stanoveného v protokolu o přistoupení Číny k WTO. Kromě toho se podle navrhovatelky týká pouze případu zemí bez tržního hospodářství, které nejsou členy WTO.
- 66 Pokud jde o přezkum unijních aktů z hlediska práva WTO, má společnost Changmao za to, že první výjimka, uvedená v rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186), a vyložená v bodě 60 napadeného rozsudku prostřednictvím odkazu na judikaturu vycházející z rozsudků ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 40 a 41), a ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 87), je v projednávané věci splněna. Společnost Changmao v tomto ohledu uvádí, že čl. 2 odst. 7 základního nařízení představuje výjimku ze základních pravidel pro určení dumpingu, a ačkoli toto ustanovení neodkazuje na Protokol o přistoupení Číny k WTO, mělo by být vykládáno v souladu s unijními právními předpisy. Uvedená výjimka mimoto nemůže být podle jejího názoru uplatněna na dovoz z Číny po uplynutí přechodného období stanoveného v článku 15 tohoto protokolu, takže od data uplynutí platnosti uvedeného období se musí na tento dovoz vztahovat základní pravidla uvedená v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení.
- 67 Podle společnosti Changmao tak čl. 15 písm. a) a d) uvedeného protokolu přestal být použitelný dne 11. prosince 2016, takže na Čínskou lidovou republiku se od tohoto data nepoužijí pravidla „srovnatelné země“, což je podle ní mimoto potvrzeno zprávou odvolacího orgánu WTO ze dne 15. července 2001, vydanou ve věci „Evropská společenství – konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny“ (WT/DS/397). Vzhledem k tomu, že v projednávané věci oznámení Komise o zahájení řízení vstoupilo v platnost dne 19. dubna 2017, je tudíž podle společnosti Changmao třeba mít za to, že od uplynutí

přechodného období stanoveného v Protokolu o přistoupení Číny k WTO musí Unie pro určení běžné hodnoty pro čínské vyvážející výrobce zpravidla použít výrobní náklady a ceny na čínském domácím trhu.

- 68 Společnost Distillerie Bonollo a další, Parlament, Rada a Komise zpochybňují opodstatněnost této první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

– *Závěry Soudního dvora*

- 69 Nejprve je třeba připomenout, že ustanovení mezinárodní dohody, jejíž stranou je Unie, se lze na podporu žaloby na neplatnost aktu unijního sekundárního práva nebo námítky vycházející z protiprávnosti takového aktu dovolávat pouze za dvojí podmínky, zaprvé že povaha a systematika této dohody tomu nebrání a zadruhé že tato ustanovení jsou z hlediska svého obsahu podle všeho bezpodmínečná a dostatečně přesná. Takových ustanovení se lze dovolávat před unijním soudem jako kritéria k posouzení legality unijního aktu pouze tehdy, jsou-li obě tyto podmínky kumulativně splněny (rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 37 a citovaná judikatura).
- 70 Pokud jde přitom o dohody WTO, jejichž nedílnou součástí je protokol o přistoupení, Soudní dvůr již upřesnil, že tyto dohody nemohou zakládat práva jednotlivcům, kterých by se tito mohli dovolávat přímo před soudem na základě unijního práva (obdobně viz rozsudky ze dne 14. prosince 2000, Dior a další, C-300/98 a C-392/98, EU:C:2000:688, body 43 a 44, a ze dne 15. března 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, bod 46).
- 71 Dále z ustálené judikatury vyplývá, že dohoda o zřízení WTO a dohody zahrnuté v přílohách 1 až 4 této dohody vzhledem ke své povaze a struktuře v zásadě nepatří k normám, s ohledem na něž lze přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 83 a citovaná judikatura).
- 72 Soudní dvůr v tomto ohledu konkrétně uvedl, že pokud by měl soulad unijního práva s pravidly WTO zajišťovat přímo unijní soud, zákonodárné nebo výkonné unijní orgány by byly zbaveny rozhodovacího prostoru, který mají podobné orgány obchodních partnerů Unie. Je totiž nesporné, že některé smluvní strany, mezi něž patří nejvýznamnější obchodní partneři Unie, vyvodily ve světle předmětu a cíle dohod uvedených v předchozím bodě právě ten závěr, že tyto dohody nepatří mezi normy, s ohledem na něž soudní orgány přezkoumávají legalitu jejich pravidel vnitrostátního práva. Pokud by byl takový nedostatek reciprocity připuštěn, mohl by ohrozit rovnováhu při uplatňování pravidel WTO (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 84 a citovaná judikatura).
- 73 Soudní dvůr měl rovněž za to, že systém vyplývající z dohod WTO vyhrazuje důležitý prostor pro jednání mezi stranami. Pokud jde konkrétně o použití těchto dohod v unijním právním řádu, Soudní dvůr připomněl, že dohoda o zřízení WTO včetně jejích příloh se podle preambule i nadále opírá o zásadu jednání vycházejících „z reciprocity a vzájemných výhod“, a tím se z hlediska Unie liší od dohod uzavřených Unií se třetími zeměmi, které zakládají určitou asymetrii závazků nebo vytvářejí zvláštní integrační vztahy s Unií (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 1999, Portugalsko v. Rada, C-149/96, EU:C:1999:574, body 36 a 42, jakož i citovaná judikatura).

- 74 Pouze ve dvou výjimečných situacích, které se týkají vůle unijního normotvůrce omezit svůj rozhodovací prostor při použití pravidel WTO, připustil Soudní dvůr, že unijnímu soudu přísluší přezkoumat případně legalitu unijního aktu a aktů přijatých k jeho provedení s ohledem na uvedené dohody nebo rozhodnutí Orgánu WTO pro řešení sporů, kterým se konstatuje porušení těchto dohod (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 85 a citovaná judikatura).
- 75 Jedná se jednak o situaci, kdy Unie zamýšlela splnit zvláštní povinnost přijatou v rámci dohod uvedených v bodě 71 tohoto rozsudku, a jednak o situaci, kdy dotčený unijní akt výslovně odkazuje na konkrétní ustanovení těchto dohod (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 22. června 1989, Fediol v. Komise, 70/87, EU:C:1989:254, body 19 až 22; ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, body 29 až 32, a ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 86 a citovaná judikatura).
- 76 Pokud jde o čl. 2 odst. 7 základního nařízení, který se týká určení běžné hodnoty dovozu ze země bez tržního hospodářství, která je členem WTO, je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, jak Tribunál připomněl v bodě 65 napadeného rozsudku, že toto ustanovení je výrazem úmyslu unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup, který je vlastní unijnímu právnímu rádu (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 88 a citovaná judikatura).
- 77 V tomto ohledu je třeba uvést, že z důvodů uvedených generální advokátkou v bodech 89 až 91 jejího stanoviska nemůže obstát argumentace navrhovatelky, podle které judikatura Soudního dvora citovaná v předchozím bodě tohoto rozsudku není v projednávané věci použitelná.
- 78 Soudní dvůr kromě toho uvedl, že závěry vyplývající z judikatury citované v bodě 76 uvedeného rozsudku nejsou zpochybněny skutečností, že bod 3 odůvodnění základního nařízení uvádí, že pravidla antidumpingové dohody by měla být „co nejvíce“ přejata do unijního práva. Tento výraz je totiž třeba chápat v tom smyslu, že i když unijní normotvůrce zamýšlel při přijetí tohoto nařízení zohlednit pravidla antidumpingové dohody, neprojevil nicméně úmysl přistoupit k provedení každého z těchto pravidel v uvedeném nařízení. Závěr, že účelem čl. 2 odst. 7 základního nařízení je splnit zvláštní závazky, které vyplývají z článku 2 antidumpingové dohody, se tedy rozhodně nemůže opírat pouze o znění tohoto bodu odůvodnění (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 89 a citovaná judikatura).
- 79 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr již v podstatě rozhodl, že k tomu, aby vůle unijního normotvůrce provést do unijního práva zvláštní povinnost převzatou v rámci dohod WTO byla prokázána, nestačí, aby z bodů odůvodnění dotčeného unijního aktu obecně vyplývalo, že k přijetí tohoto aktu došlo s přihlédnutím k mezinárodním závazkům Unie. Je naopak nezbytné, aby z konkrétního napadeného ustanovení unijního práva bylo možné dovodit, že toto ustanovení má provést do unijního práva zvláštní povinnost vyplývající z dohod WTO (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 44 až 46 a citovaná judikatura).
- 80 Kromě toho je třeba konstatovat, jak rovněž uvedla generální advokátka v bodech 70 a 85 svého stanoviska, že žádný z bodů odůvodnění základního nařízení nezmiňuje Protokol o přistoupení Číny k WTO. Z přípravných prací k tomuto nařízení nelze dovodit sebemenší úmysl unijního normotvůrce provést jakoukoli povinnost převzatou v rámci uvedeného protokolu.

- 81 Dále na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Changmao, se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když při výkladu čl. 2 odst. 7 základního nařízení nezohlednil přípravné práce, které vedly k přijetí Protokolu o přistoupení Číny k WTO.
- 82 A konečně, pokud jde o argumentaci navrhovatelky týkající se zprávy odvolacího orgánu WTO ze dne 15. července 2001, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 77 napadeného rozsudku tuto argumentaci odmítl, když rozhodl, zaprvé že možnost hospodářského subjektu dovolávat se před unijním soudem skutečnosti, že unijní právní úprava je neslučitelná se zprávou orgánu pro řešení sporů WTO, nemůže být připuštěna mimo případy uvedené v bodě 60 napadeného rozsudku týkající se hmotněprávních pravidel WTO, přičemž v tomto ohledu odkázal na rozsudky ze dne 10. listopadu 2011 (X a X BV, C-319/10 a C-320/10, EU:C:2011:720, bod 37) a ze dne 18. října 2018, Rotho Blaas (C-207/17, EU:C:2018:840, bod 46), a zadruhé že žalobkyně nepředložila žádný argument, který by umožnil konstatovat, že přijetím čl. 2 odst. 7 základního nařízení měla Unie v úmyslu provést zvláštní povinnost vyplývající ze zprávy orgánu pro řešení sporů WTO nebo že na tuto zprávu v základním nařízení výslovně odkázala. Navrhovatelka přitom před Soudním dvorem neuvádí, v čem má být uvedený názor Tribunálu stížen pochybením.
- 83 Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že se v bodech 64 a 65 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že výjimečná situace uznaná Soudním dvorem v judikatuře vycházející z rozsudku ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada (C-69/89, EU:C:1991:186, body 29 až 32), není v projednávané věci použitelná. Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že se nelze dovolávat Protokolu o přistoupení Číny k WTO za účelem zpochybnění platnosti čl. 2 odst. 7 základního nařízení, a tím i legality sporného nařízení přijatého na jeho základě.
- 84 Z toho vyplývá, že první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 85 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Changmao tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 74 napadeného rozsudku odmítl její argumentaci týkající se existence „třetí výjimky“ ze zásady, podle které unijní soud nemůže přezkoumávat legalitu aktů unijních orgánů z hlediska jejich souladu s dohodami WTO, což by jí umožnilo dovolávat se přímo ustanovení mezinárodní dohody, jako je Protokol o přistoupení Číny k WTO, v případě, kdy „dotčená mezinárodní dohoda umožňuje odchýlit se od obecného pravidla a unijní právo této možnosti využije, jako je tomu v projednávané věci“.
- 86 Společnost Distillerie Bonollo a další, Parlament, Rada a Komise mají za to, že druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je neopodstatněná. Společnost Distillerie Bonollo a další kromě toho tvrdí, že tato část musí být odmítnuta jako nepřijatelná.

– *Závěry Soudního dvora*

- 87 Podle čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že dovolávané právní důvody a argumenty musí přesně označit napadané body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu. Podle ustálené judikatury tak musí kasační opravný prostředek přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, neboť jinak by byl dotýčný kasační opravný prostředek nebo důvod nepřípustný (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 186 a citovaná judikatura).
- 88 Těmto požadavkům zejména neodpovídá důvod nebo část důvodu kasačního opravného prostředku, jehož argumentace není dostatečně jasná a přesná, aby Soudnímu dvoru umožnila provést přezkum legality, zejména když hlavní skutečnosti, na kterých je založen tento důvod či část důvodu kasačního opravného prostředku, nevyplývají dostatečně uceleným a srozumitelným způsobem z textu tohoto kasačního opravného prostředku, který je v tomto ohledu formulován nejasně a nejednoznačně, a proto tento důvod musí být prohlášen za nepřípustný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 187 a citovaná judikatura).
- 89 Ačkoliv společnost Changmao přesně označuje bod napadeného rozsudku, který hodlá v rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku kritizovat, je třeba konstatovat, že úvahy, které uvádí na podporu této části, neobsahují žádnou jasnou a srozumitelnou právní argumentaci ve smyslu judikatury citované v bodech 87 a 88 tohoto rozsudku, která by umožnila prokázat, v čem spočívá „třetí výjimka“, kterou prosazuje.
- 90 Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být tedy odmítnuta jako nepřípustná.
- 91 V důsledku toho je důvodné první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout v plném rozsahu.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 92 Druhý důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 103, 106, 109 až 112, 114, 116, 117, 120 a 121 napadeného rozsudku vychází ze zjevně nesprávného posouzení v rozsahu, v němž Tribunál nekonstatoval porušení čl. 3 odst. 1, 2 a 5, jakož i čl. 11 odst. 2 a 9 základního nařízení a zásady řádné správy, které je podle navrhovatelky důsledkem opomenutí Komise zohlednit v rámci posouzení stavu odvětví výroby kyseliny vinné v Unii jednak výsledky obchodní činnosti hlavního výrobce kyseliny vinné v Unii, a sice společnosti Distillerie Mazzari, a jednak skutečnost, že negativní výsledky některých unijních výrobců byly způsobeny jejich nedostatečně obezřetnými investičními rozhodnutími.
- 93 Společnost Changmao Tribunálu primárně vytýká, že nekonstatoval, že Komise měla v rámci posouzení zranitelnosti výrobního odvětví Unie zohlednit údaje o společnosti Distillerie Mazzari jakožto největším výrobcí přírodní kyseliny vinné v rámci Unie.

- 94 V tomto ohledu navrhovatelka na prvním místě tvrdí, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení tím, že měl v bodech 103, 106 a 109 až 112 napadeného rozsudku za to, že při zjišťování zranitelnosti výrobního odvětví Unie postačovalo, že Komise zohlednila pouze informace poskytnuté sedmi unijními výrobci, kteří se rozhodli spolupracovat při přezkumném šetření, jež vedlo k vydání sporného nařízení, aniž zohlednila údaje o společnosti Distillerie Mazzari z důvodu, že tato společnost odmítla spolupracovat na šetření. Tribunál tak podle navrhovatelky nekonstatoval porušení čl. 3 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení. Taková metoda přitom podle názoru společnosti Changmao zahrnuje proces vlastního výběru ve výrobním odvětví Unie, a obnáší tudíž podstatné riziko zkreslení šetření a jeho výsledků.
- 95 Navrhovatelka Tribunálu vytýká, že měl v bodě 106 napadeného rozsudku za to, že Komise nemohla mít k dispozici spolehlivé údaje o společnosti Distillerie Mazzari, jelikož tato nespolupracovala. Konkrétně Tribunálu vytýká, že neučinil závěr, že Komise měla při určování zranitelnosti výrobního odvětví Unie zohlednit údaje týkající se společnosti Distillerie Mazzari, které již měla k dispozici v rámci šetření, které vedlo k přijetí prováděcího rozhodnutí 2016/176, jelikož období šetření týkající se tohoto prováděcího rozhodnutí a sporného nařízení se podstatně překrývala, neboť obě se týkala zejména let 2013 a 2014.
- 96 Kromě toho, pokud jde o období šetření v rámci přezkumu, které neodpovídalo období šetření, jež vedlo k přijetí prováděcího rozhodnutí 2016/176, a sice období týkající se let 2015 a 2016, Komise podle názoru navrhovatelky mohla snadno získat informace o tomto výrobci prostřednictvím veřejně dostupných finančních výkazů tohoto výrobce, které velmi jasně uvádějí ziskovost před zdaněním ve výši 8,4 % v roce 2015 a 8,1 % v roce 2016, což je podle společnosti Changmao zjevně v rozporu se zjištěními sporného nařízení o ziskovosti spolupracujících výrobců v Unii, a sice – 4 % v roce 2015 a 0,8 % v roce 2016.
- 97 Tribunál tedy podle společnosti Changmao měl v bodech 109 a 112 napadeného rozsudku nesprávně za to, že Komise nemohla mít k dispozici informace týkající se společnosti Distillerie Mazzari za celé období šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, a z toho důvodu nebylo možné s jistotou zjistit, jaké by byly její závěry, kdyby tyto informace k dispozici měla. Tribunál měl podle navrhovatelky v bodech 110 a 111 napadeného rozsudku rovněž nesprávně za to, že Komise neměla do výběru výrobců kyseliny vinné, kteří byli považováni za výrobní odvětví Unie v tomto odvětví, zahrnout výrobce, kteří se rozhodli nespolupracovat při šetření.
- 98 Na druhém místě navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 114 napadeného rozsudku za to, že se mezi šetřením, které vedlo k přijetí prováděcího rozhodnutí 2016/176, a šetřením, které vedlo k přijetí sporného nařízení, změnily okolnosti, které vedly k přijetí sporného nařízení, jelikož se společnost Distillerie Mazzari rozhodla dále nespolupracovat, takže použití odlišné metody pro posouzení zranitelnosti výrobního odvětví Unie bylo odůvodněné. Podle společnosti Changmao totiž skutečnost, že společnost Distillerie Mazzari nespolupracovala, nepředstavuje změnu okolností ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která by mohla odůvodnit použití odlišné metody výpočtu v porovnání s původním šetřením, které vedlo k uložení antidumpingového cla. Komise ostatně podle společnosti Changmao takovou změnu okolností ve sporném nařízení nekonstatovala.
- 99 Na třetím místě navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 116 a 117 napadeného rozsudku za to, že Komise neopomněla přezkoumat všechny relevantní skutečnosti pro účely prokázání zranitelnosti výrobního odvětví Unie, a tedy jednala s požadovanou řádnou péčí, jakož i v souladu se zásadou řádné správy. Ze sporného nařízení totiž podle společnosti Changmao jednoznačně vyplývá, že v rámci tohoto určení Komise

vycházela pouze z údajů poskytnutých výrobcí v Unii, kteří se rozhodli spolupracovat při šetření, aniž zohlednila údaje týkající se společnosti Distillerie Mazzari, které již měla k dispozici v rámci šetření, které vedlo k přijetí prováděcího rozhodnutí 2016/176, nebo také údaje uvedené v bodě 96 tohoto rozsudku, kterými mohla snadno disponovat, kdyby postupovala s veškerou řádnou péčí požadovanou ke shromáždění všech relevantních skutečností.

- 100 S ohledem na výše uvedené skutečnosti společnost Changmao tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení, když zamítl druhý žalobní důvod uplatněný na podporu žaloby v prvním stupni, vycházející z toho, že Komise neprovedla objektivní posouzení spočívající na všech dostupných informacích za účelem určení zranitelnosti výrobního odvětví Unie v rozporu s čl. 3 odst. 1, 2 a 5 a čl. 11 odst. 2 a 9 základního nařízení, s povinností řádné péče, jakož i se zásadou řádné správy.
- 101 Podpůrně navrhovatelka tvrdí, že i v případě, že by Soudní dvůr dospěl k závěru, že Tribunálu nelze vytýkat žádné nesprávné právní posouzení, když měl za to, že Komise nebyla povinna zohlednit údaje týkající se společnosti Distillerie Mazzari, výrobní odvětví kyseliny vinné v Unii se v žádném případě nenacházelo ve zranitelném postavení. V tomto ohledu společnost Changmao zaprvé tvrdí následující: „i když se zohlední pouze údaje Komise týkající se ukazatelů újmy, spotřeba klesla o 11 % (správný údaj je 25 %), výroba v Unii se zvýšila o 22 %, prodej devíti výrobců kyseliny vinné v Unii se zvýšil o 15–25 % (bod 118 odůvodnění sporného nařízení), jejich podíl na trhu o 32 % (bod 121 odůvodnění sporného nařízení); prodej sedmi spolupracujících výrobců v Unii se zvýšil o 33 % (bod 117 odůvodnění sporného nařízení), jejich podíl na trhu o 46 % (bod 120 odůvodnění sporného nařízení); zatímco dovoz kyseliny vinné z [Číny] do Unie se snížil o 47 % (bod 101 odůvodnění sporného nařízení) a odpovídající podíl na trhu o 40 %, dovoz kyseliny vinné z [Číny], který je předmětem opatření, klesl o 49 % a odpovídající podíl na trhu o 42 % (bod 102 odůvodnění sporného nařízení). Pokud jde o průměrné jednotkové ceny, ceny kyseliny vinné pocházející z [Číny], na které se vztahují opatření, klesly o 33 %. Ceny v Unii se však snížily o více než 47 %, zatímco výrobní náklady v Unii klesly o 44 %. Proto i bez zohlednění výsledků společnosti Distillerie Mazzari se výrobní odvětví Unie vyrábějící kyselinu vinnou nenachází ve zranitelném postavení, a rozhodně ne kvůli poklesu dovozu kyseliny vinné pocházející z [Číny] do Unie.“
- 102 Podle společnosti Changmao i za předpokladu, že by byla prokázána zranitelnost výrobního odvětví Unie, měla Komise v každém případě dospět k závěru, že si toto výrobní odvětví přivodilo „újmu samo“ investicemi některých unijních výrobců provedených ke zvýšení své výrobní kapacity, zatímco spotřeba na tomto trhu klesala, což vedlo k určitému tlaku na ceny, přičemž se snížila ziskovost tohoto výrobního odvětví, návratnost investic, jakož i peněžní tok. Navrhovatelka kromě toho poznamenává, že Komise v prováděcím rozhodnutí 2016/176 dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie vykazovalo kladné výsledky, pokud jde o ziskovost, návratnost investic, jakož i peněžní tok, a to i přesto, že se období šetření, které předcházelo tomuto prováděcímu rozhodnutí, a období, které vedlo k přijetí sporného nařízení, značně překrývalo.
- 103 Dále navrhovatelka tvrdí, že je-li prováděcí rozhodnutí 2016/176 čteno paralelně se sporným nařízením, pokud jde o období překrývání příslušných šetření, na nichž jsou založena, nejsou závěry Komise ohledně některých hospodářských ukazatelů týkajících se výrobního odvětví Unie, zejména těch, které se týkají „spotřeby“ kyseliny vinné v Unii a „výrobní kapacity“ tohoto výrobku na unijním trhu, shodné. V tomto ohledu navrhovatelka uvádí, že údaje vyplývající z tabulky 1 zahrnuté ve sporném nařízení, které uvádějí celkovou spotřebu kyseliny vinné v Unii v letech 2013 a 2014, se liší od údajů uvedených v tabulce 1 zahrnuté v prováděcím rozhodnutí 2016/176. Údaje v tabulce 8 zahrnuté ve sporném nařízení, která se týká výroby kyseliny vinné v Unii v období 2013–2014, se liší od údajů o výrobě kyseliny vinné v Unii za stejné období, jak

vyplývají z tabulky 4 zahrnuté v prováděcím rozhodnutí 2016/176. Údaje použité ve vztahu k těmto dvěma makroekonomickým ukazatelům mají přitom podle společnosti Changmao nepochybně dopad na všechny ostatní údaje o ukazatelích újmy, které vycházejí z údajů o spotřebě a výrobě, jako jsou podíly na trhu a prodeje uvedené v tabulce 11 a v bodě 98 odůvodnění sporného nařízení, jakož i na ukazatel týkající se ziskovosti výrobního odvětví Unie.

- 104 Společnost Changmao na základě těchto skutečností tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 120 a 121 napadeného rozsudku za to, že v rámci posouzení dopadu skutečností uvedených v bodech 102 a 103 tohoto rozsudku na zranitelnost výrobního odvětví Unie je třeba zohlednit širokou posuzovací pravomoc, kterou Komise v dané oblasti disponuje.
- 105 Společnost Distillerie Bonollo a další a Komise mají za to, že je důvodné druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako zčásti nepřipustný a zamítnout jako zčásti neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 106 Úvodem je třeba uvést, že k tomu, aby unijní orgány mohly určit, zda v dotčeném hospodářském oboru hrozí výrobnímu odvětví Unie podstatná újma, je nezbytné znát současný stav tohoto výrobního odvětví. Pouze na základě tohoto stavu totiž budou moci tyto orgány určit, zda bezprostřední zvýšení budoucích dumpingových dovozů způsobí v případě, že nebude přijato žádné obchodní ochranné opatření, uvedenému výrobnímu odvětví podstatnou újmu. Posouzení zranitelnosti téhož výrobního odvětví tak představuje první fázi analýzy v rámci zjišťování, zda případně hrozí újma (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 31).
- 107 Podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení je zjišťování újmy založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní posouzení jak objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie, tak následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.
- 108 V článku 4 odst. 1 základního nařízení je pojem „výrobní odvětví Unie“ definován ve vztahu k „výrobci[ům] obdobných výrobků v Unii jako cel[ku]“ nebo k „[těm] z [těchto výrobců], jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii podle čl. 5 odst. 4“. Toto posledně uvedené ustanovení zejména stanoví, že šetření se nezahájí, jestliže výrobci Unie, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Unie.
- 109 Soudní dvůr již v tomto ohledu rozhodl, že prahová hodnota 25 % se týká „celkové výroby obdobného výrobku v Unii“ a vztahuje se k procentnímu podílu, který představují výrobci v Unii podporující daný podnět z této celkové výroby. Pouze tato prahová hodnota 25 % je tedy relevantní pro určení, zda tito výrobci představují „podstatnou část“ celkové výroby obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2018, Baby Dan, C-592/17, EU:C:2018:913, bod 79 a citovaná judikatura).
- 110 Odkazem na uvedenou prahovou hodnotu tak čl. 4 odst. 1 základního nařízení pouze upřesňuje, že sečtená výroba výrobců v Unii podporujících podnět, jež nedosahuje 25 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii, nemůže být v žádném případě považována za dostatečně reprezentativní pro výrobu v Unii. V případě, že sečtená výroba těchto výrobců přesahuje

uvedenou prahovou hodnotu, antidumpingová cla mohou být uložena nebo zachována, pokud se dotčeným unijním orgánům podaří s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem věci prokázat, že se újma vyplývající z dovozu výrobku, jenž je předmětem dumpingu, dotýká podstatné části celkové výroby obdobných výrobků v Unii (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2018, *Baby Dan*, C-592/17, EU:C:2018:913, bod 80 a citovaná judikatura).

- 111 Z toho vyplývá, že definici výrobního odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení lze omezit pouze na unijní výrobce, kteří podpořili podnět, z něhož vycházelo antidumpingové šetření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2018, *Baby Dan*, C-592/17, EU:C:2018:913, bod 81 a citovaná judikatura).
- 112 V projednávané věci je třeba zaprvé uvést, že výroba unijních výrobců uvedených v bodě 13 napadeného rozsudku, kteří podali podnět vedoucí k přezkumnému šetření, představovala 52 % celkové výroby dotčeného výrobku, a proto překročila prahovou hodnotu 25 % stanovenou v čl. 4 odst. 1 základního nařízení vykládaném ve světle čl. 5 odst. 4 tohoto nařízení. Z bodu 30 napadeného rozsudku kromě toho vyplývá, že sedm výrobců, kteří spolupracovali na šetření a které Komise zohlednila v rámci zjišťování zranitelnosti výrobního odvětví Unie a hrozící újmy, představovalo 60 % celkové výroby Unie.
- 113 Zadruhé argumentaci společnosti Changmao, která v podstatě spočívá v tom, že Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 103, 106 a 109 až 112 napadeného rozsudku rozhodl, že Komisi při určování zranitelnosti výrobního odvětví Unie stačilo zohlednit pouze informace poskytnuté sedmi unijními, kteří se rozhodli spolupracovat, aniž vzala v úvahu údaje o společnosti Distilleria Mazzari jakožto největším výrobcí přírodní kyseliny vinné v Unii, je třeba odmítnout. Vzhledem k tomu, že v souladu s judikaturou citovanou v bodech 109 až 111 tohoto rozsudku může být definice výrobního odvětví Unie omezena pouze na výrobce v Unii, kteří podpořili podnět, který je základem antidumpingového šetření, nemůže totiž tato okolnost sama o sobě zneplatnit metodu použitou při přijímání sporného nařízení ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení. Kromě toho uvedená okolnost neumožňuje ani konstatovat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jestliže nekonstatoval, že Komise nezkoumala všechny relevantní skutečnosti pro účely prokázání zranitelnosti výrobního odvětví Unie, a tedy nejednala s požadovanou řádnou péčí ani v souladu se zásadou řádné správy.
- 114 Zatřetí nelze Tribunálu vytýkat, že nekonstatoval, že se Komise dopustila porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Omezení definice výrobního odvětví Unie na unijní výrobce, kteří podpořili podnět vedoucí k antidumpingovému šetření a spolupracovali při šetření, totiž samo o sobě a vzhledem k neexistenci jakékoli jiné skutečnosti, která by mohla zpochybnit reprezentativnost těchto výrobců, neumožňuje mít za to, že zjištění zranitelnosti výrobního odvětví Unie ve sporném nařízení není založeno na skutečných důkazech a nezahrnuje objektivní přezkum ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení.
- 115 Z toho vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 103, 106 a 109 až 112 napadeného rozsudku konstatoval, že při zjišťování zranitelnosti výrobního odvětví Unie postačuje, aby Komise zohlednila pouze informace poskytnuté sedmi unijními výrobci, kteří se rozhodli spolupracovat na přezkumném šetření, které vedlo ke spornému nařízení, aniž zohlednila údaje o společnosti Distillerie Mazzari.
- 116 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že ostatní argumenty společnosti Changmao zahrnuté v bodech 95 až 97 tohoto rozsudku, jejichž cílem je v podstatě Tribunálu vytknout, že nekonstatoval, že Komise mohla mít k dispozici informace týkající se společnosti Distillerie

Mazzari za celé období šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, a že měl za to, že tento orgán neměl do výběru výrobců kyseliny vinné, kteří byli považováni za výrobní odvětví Unie v tomto odvětví, zahrnout výrobce, kteří se rozhodli nespolupracovat na šetření, musí být odmítnuty jako irelevantní, jelikož tyto argumenty nemohou vést ke zrušení napadeného rozsudku.

- 117 Pokud jde o argumentaci společnosti Changmao uvedenou v bodě 98 tohoto rozsudku, je třeba konstatovat, že vychází z nesprávného výkladu bodu 114 napadeného rozsudku. V posledně uvedeném bodě totiž Tribunál neměl za to, že skutečnost, že společnost Distillerie Mazzari nespolupracovala, představuje změnu metody ve smyslu čl. 11 odst. 9 základního nařízení oproti metodě použité v řízení, které vedlo k uložení antidumpingového cla, ale v reakci na tvrzení, které před ním v tomto smyslu uvedla společnost Changmao, pouze konstatoval, že tuto okolnost nelze považovat za neodůvodněnou změnu metody pro posouzení stavu výrobního odvětví Unie s ohledem na prováděcí rozhodnutí 2016/176.
- 118 Kromě toho je třeba upřesnit, že čl. 11 odst. 9 základního nařízení se týká pouze metody nebo metod výpočtu „běžné hodnoty“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. prosince 2020, Changmao Biochemical Engineering v. Distillerie Bonollo a další, C-461/18 P, EU:C:2020:979, body 142 až 153 a citovaná judikatura), a proto neupravuje zjišťování zranitelnosti výrobního odvětví Unie, takže argumentace navrhovatelky musí být v každém případě zamítnuta jako neopodstatněná.
- 119 Pokud jde o argumentaci společnosti Changmao uvedenou v bodě 101 tohoto rozsudku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora se navrhovatel nemůže poprvé před Soudním dvorem dovolávat důvodů a argumentů, které nevznesl před Tribunálem. Umožnit účastníkovi řízení, aby takové důvody a argumenty vznesl poprvé až před Soudním dvorem, by totiž znamenalo umožnit mu, aby Soudnímu dvoru, jehož pravomoc ve věci kasačního opravného prostředku je omezená, předložil spor v širším rozsahu než spor, který projednával Tribunál. V rámci kasačního opravného prostředku je tedy pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů a argumentů projednávaných v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. března 2023, Komise v. Jiangsu Seraphim Solar System a Rada v. Jiangsu Seraphim Solar System a Komise, C-439/20 P a C-441/20 P, EU:C:2023:211, bod 83 a citovaná judikatura).
- 120 Vzhledem k tomu, že tato argumentace byla vznesena až ve fázi kasačního opravného prostředku, tedy musí být odmítnuta jako nepřípustná.
- 121 Konečně, pokud jde o argumenty uvedené v bodech 102 a 103 tohoto rozsudku, je třeba připomenout, že v souladu s čl. 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Pouze Tribunál je příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu a k hodnocení důkazů. Posouzení relevantního skutkového stavu a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 10. července 2019, Caviro Distillerie a další v. Komise, C-345/18 P, EU:C:2019:589, bod 66 a citovaná judikatura).
- 122 Pokud navrhovatel tvrdí, že došlo k takovému zkreslení ze strany Tribunálu, musí na základě článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně označit důkazy, které Tribunál zkreslil, a prokázat pochybení v analýze, která podle něj vedla Tribunál k tomuto zkreslení. Podle ustálené

judikatury Soudního dvora kromě toho zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 74 a citovaná judikatura).

- 123 Argumenty uvedenými v bodech 102 a 103 tohoto rozsudku přitom navrhovatelka ve skutečnosti vyvrací posouzení skutkových okolností a důkazů provedené Tribunálem, a snaží se tak dosáhnout toho, aby Soudní dvůr znovu posoudil tyto skutkové okolnosti a důkazy, avšak v tomto ohledu netvrdí, že došlo ke zkreslení skutkového stavu, a to v rozporu s judikaturou citovanou v bodech 121 a 122 tohoto rozsudku.
- 124 Z výše uvedeného vyplývá, že argument uvedený v bodě 104 tohoto rozsudku, který v podstatě představuje pokračování argumentace uvedené v bodech 102 a 103 tohoto rozsudku, musí být rovněž odmítnut jako nepřipustný.
- 125 S ohledem na výše uvedené je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako zčásti nepřipustný a zamítnout jako zčásti neopodstatněný.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 126 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 138, 139, 145 až 147, 150 a 152 napadeného rozsudku, vytýká společnost Changmao Tribunálu, že se v rámci analýzy hrozící újmy dopustil zjevných pochybení při výkladu a použití jak čl. 3 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení, tak čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení, jakož i zásady řádné správy. Společnost Changmao Tribunálu konkrétně vytýká, že nekonstatoval, že Komise tím, že v rámci zjišťování, zda hrozí újma, odmítla zohlednit jednak škodlivé účinky, které má dovoz pocházející od největšího výrobce kyseliny vinné z Číny a hlavního vývozce tohoto výrobku do Unie, a sice společnosti Hangzhou, na výrobní odvětví Unie, a jednak dopad klimatických změn a rozdíly v konečném použití syntetické kyseliny vinné a přírodní kyseliny vinné, porušila výše uvedená ustanovení základního nařízení i obecnou právní zásadu. Kromě toho Tribunál podle společnosti Changmao neprávem neshledal, že došlo k porušení čl. 11 odst. 2 základního nařízení v rozsahu, v němž Komise ve sporném nařízení dospěla k závěru o hrozící újmě, ačkoli v prováděcím rozhodnutí 2016/176 měla za to, že vývoz společnosti Hangzhou, která přesto pokračovala ve svých činnostech v Číně za podmínek srovnatelných, či dokonce totožných s podmínkami společnosti Changmao, nezpůsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.
- 127 Konkrétně navrhovatelka na prvním místě tvrdí, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení tím, že měl v bodech 138 a 139 napadeného rozsudku v podstatě za to, že Komise v rámci celkového posouzení relevantních činitelů a ukazatelů, které ukládá čl. 3 odst. 5 základního nařízení, řádně zohlednila všechny skutečné důkazy, jakož i všechny činitele, které mají vliv na stav výrobního odvětví Unie, a tudíž na hrozbu újmy.
- 128 Na podporu této úvahy společnost Changmao bez dalšího upřesňuje, že nepochybně okolnost, že společnost Hangzhou nepodléhá antidumpingovým clům, jelikož unijní orgány měly za to, že tento vyvážející výrobce nepůsobí újmu výrobnímu odvětví Unie a že to Tribunál potvrdil v rozsudku ze dne 15. března 2018, Caviro Distillerie a další v. Komise (T-211/16, EU:T:2018:148).

- 129 V rámci analýzy hrozící újmy však měla podle navrhovatelky Komise, která se musí opírat o všechny skutečné důkazy, zohlednit účinky vývozních činností společnosti Hangzhou na výrobní odvětví Unie, a to tím spíše že společnost Hangzhou je zdaleka největším vyvážejícím výrobcem kyseliny vinné na unijní trh. Pokud by tento orgán ve sporném nařízení konstatoval, jak podle navrhovatelky měl, že vývoz společnosti Changmao do Unie se po čtyři roky, které pokrývají období přezkumného šetření, vyvíjel stejně jako vývoz společnosti Hangzhou, a to z hlediska jak cen, tak vyváženého objemu, dospěl by k závěru, že újma nehrozí.
- 130 S ohledem na tyto skutečnosti měl Tribunál v bodě 145 napadeného rozsudku podle společnosti Changmao nesprávně za to, že se Komise nedopustila pochybení, když ponechala bez povšimnutí účinky vývozu společnosti Hangzhou do Unie. Navrhovatelka kromě toho Tribunálu vytýká, že v tomto bodě 145 napadeného rozsudku zkreslil její argument, že Komise nesprávně nezhlednila účinky tohoto vývozu na výrobní odvětví Unie, neboť Tribunál měl za to, že společnost Changmao tímto argumentem v podstatě vytýkala Komisi, že nezahrnula společnost Hangzhou do přezkumného šetření, které vedlo k vydání sporného nařízení, ačkoliv jasně uvedla, že věděla o tom, že činnosti tohoto vyvážejícího výrobce nespádají do působnosti dotčeného nařízení.
- 131 Na druhém místě společnost Changmao tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 150 napadeného rozsudku pouze uvedl rozdíly mezi původním šetřením podle článku 5 základního nařízení a přezkumným šetřením podle čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení v tom smyslu, že v prvním případě měla Komise zjistit újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie dumpingovými dovozy, zatímco ve druhém případě měla analyzovat hrozící újmu v případě neprodloužení antidumpingových opatření, aniž konstatoval, že příslušné analýzy Komise, které byly základem obou šetření, měly vycházet ze stejných kritérií a faktorů, jak mikroekonomických, tak makroekonomických, uvedených v čl. 3 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení. Kromě toho má navrhovatelka za to, že Tribunál v tomto bodě 150 napadeného rozsudku zkreslil její argumentaci týkající se jednak totožné povahy jejich vývozních činností a činností společnosti Hangzhou a jednak skutečnosti, že tito dva vyvážející výrobci byli ve zcela srovnatelné situaci. Z toho podle navrhovatelky vyplývá, že téměř všechny úvahy, které Komise uvedla v napadeném nařízení ve vztahu ke společnosti Changmao, se měly obdobně vztahovat na činnosti společnosti Hangzhou, s výjimkou činností týkajících se rozšíření výrobní kapacity, neboť na rozdíl od posledně uvedeného vyvážejícího výrobce navrhovatelka nehodlala zvýšit svou výrobní kapacitu.
- 132 Na třetím a posledním místě navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 146 a 147 napadeného rozsudku odmítl její argumenty týkající se zaprvé relevance údajů Eurostatu za roky 2017 a 2018, které předložila v prvním stupni na podporu své argumentace vycházející z dopadu klimatických změn na nabídku vinnanu vápenatého, což je jedna z hlavních surovin pro výrobu přírodní kyseliny vinné, a zadruhé dopadu klimatických změn a rozdílů v konečném použití mezi syntetickou kyselinou vinnou a přírodní kyselinou vinnou na posouzení tržních cen kyseliny vinné v Unii, a tím i na hrozbu újmy.
- 133 V tomto ohledu společnost Changmao na prvním místě uvádí, že je nesporné, že výrobní postupy kyseliny vinné vyráběné v Číně a v Unii se liší, neboť čínští vyvážející výrobci vyrábějí syntetickou kyselinu vinnou, zatímco výrobci v Unii vyrábějí přírodní kyselinu vinnou. Tito příslušní výrobci se tak nenacházejí v soutěžním postavení, přinejmenším pokud jde o používání uvedeného

výrobku ve vinařském a farmaceutickém průmyslu Unie, v jejichž rámci může být použita pouze přírodní kyselina vinná. Ceny uplatňované společností Changmao tedy nemohou mít vliv na ceny výrobců v Unii, přinejmenším pokud jde o tato dvě konkrétní použití uvedeného výrobku.

- 134 Na druhém místě společnost Changmao tvrdí, že Soudní dvůr v bodě 41 rozsudku ze dne 4. února 2021, *eurocylinder systems* (C-324/19, EU:C:2021:94), uznal relevanci takových následných údajů, jako jsou údaje Eurostatu uvedené v bodě 132 tohoto rozsudku, v souvislosti se zjišťováním, zda hrozí újma, a to s ohledem na prospektivní povahu analýzy, z níž vychází.
- 135 Společnost Distillerie Bonollo a další a Komise mají za to, že je důvodné třetí důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako zčásti nepřipustný a zamítnout jako zčásti neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 136 Na prvním místě je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora v oblasti společné obchodní politiky Unie a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 35 a citovaná judikatura).
- 137 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že v rámci antidumpingového řízení se tato široká posuzovací pravomoc týká zejména zjištění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a faktorů, které jsou zdrojem takové újmy. Soudní přezkum takového posouzení tak musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda jsou věcně správná skutková zjištění a zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovaná judikatura).
- 138 Soudní dvůr rovněž opakovaně rozhodl, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá konstatování, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovaná judikatura).
- 139 Kromě toho v rámci přezkumu legality podle článku 263 SFEU nemůže unijní soud v žádném případě nahradit odůvodnění autora napadeného aktu svým vlastním odůvodněním (rozsudek ze dne 10. července 2019, *Caviro Distillerie a další v. Komise*, C-345/18 P, EU:C:2019:589, bod 15, jakož i citovaná judikatura).
- 140 Na druhém místě je třeba připomenout, že objektivní posouzení zjištění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, stanovené v čl. 3 odst. 2 základního nařízení, se musí týkat jednak objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na unijním trhu a jednak následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie (rozsudek ze dne 10. července 2019, *Caviro Distillerie a další v. Komise*, C-345/18 P, EU:C:2019:589, bod 19, jakož i citovaná judikatura).

- 141 Pokud tak jde o určení uvedeného objemu nebo cen, čl. 3 odst. 3 základního nařízení stanoví ukazatele, které je třeba při tomto posouzení zohlednit, přičemž upřesňuje, že jeden nebo více z těchto ukazatelů nemůže být sám o sobě rozhodující (rozsudek ze dne 10. července 2019, Caviro Distillerie a další v. Komise, C-345/18 P, EU:C:2019:589, bod 20, jakož i citovaná judikatura).
- 142 Stejně tak je tomu, pokud jde o dopad dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie. Z článku 3 odst. 5 základního nařízení totiž plyne, že je na unijních orgánech, aby posoudily všechny relevantní hospodářské činitele a ukazatele, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, přičemž žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující. Toto ustanovení tak dává uvedeným orgánům diskreční pravomoc při přezkumu a hodnocení jednotlivých skutečností (rozsudek ze dne 10. července 2019, Caviro Distillerie a další v. Komise, C-345/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:589, bod 21 a citovaná judikatura).
- 143 Je kromě toho je třeba dodat, že podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení se zkoumají i jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které současně způsobují újmu výrobnímu odvětví Unie, aby se zjistilo, zda jimi způsobenou újmu lze přičíst dumpingovému dovozu.
- 144 Unijní orgány tak mají povinnost zkoumat, zda je újma, kterou hodljají zohlednit, skutečně důsledkem dumpingového dovozu, a ponechat stranou jakoukoli újmu plynoucí z jiných činitelů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 55 a citovaná judikatura).
- 145 V projednávané věci je třeba bez dalšího konstatovat, že argumenty společnosti Changmao týkající se bodů 138 a 139 napadeného rozsudku vycházejí z nesprávného výkladu těchto bodů. V prvním z těchto bodů totiž Tribunál pouze připomněl ustálenou judikaturu Soudního dvora, rovněž zmíněnou v bodě 142 tohoto rozsudku, podle které zaprvé v rámci celkového posouzení všech relevantních činitelů a ukazatelů, které ukládá čl. 3 odst. 5 základního nařízení, žádný z uvedených činitelů není nezbytně rozhodující, a zadruhé čl. 3 odst. 5 přiznává unijním orgánům široký prostor pro uvážení při zkoumání a hodnocení tohoto souboru ukazatelů a nepřímých důkazů. Ve druhém z uvedených bodů Tribunál pouze připomněl judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 15. prosince 2016, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04 RENV, EU:T:2016:740, bod 139), z něhož v podstatě vyplývá, že zjištění o podstatné újmě není nutně neslučitelné se skutečností, že některé, či dokonce několik činitelů uvedených v čl. 3 odst. 5 základního nařízení svědčí o pozitivním trendu, avšak za předpokladu, že v takovém případě dotyčný unijní orgán předloží přesvědčivou analýzu prokazující, že pozitivní vývoj určitých činitelů je vyvážen negativním vývojem jiných činitelů.
- 146 Dále je třeba konstatovat, že v argumentaci uvedené v bodech 129 a 130 tohoto rozsudku společnost Changmao Tribunálu v podstatě vytýká, že nekonstatoval, že v rozsahu, v němž Komise v rámci zjišťování hrozící újmy nezohlednila škodlivé účinky na výrobní odvětví Unie podle navrhovatelky způsobené vývozem uskutečněným společnostmi Hangzhou, tento orgán neposoudil všechny jiné známé činitele než dumpingový dovoz ve smyslu čl. 3 odst. 7 základního nařízení, a to v rozporu s judikaturou citovanou v bodě 144 tohoto rozsudku.
- 147 V tomto ohledu je třeba připomenout, že, jak vyplývá z bodů 23, 24 a 29 tohoto rozsudku, Rada na základě úvah vyplývajících z bodů 305 a 306 zprávy odvolacího orgánu WTO ze dne 29. listopadu 2005 ve věci „Mexiko – konečná antidumpingová opatření na hovězí maso a rýži“ (WT/DS 295/AB/R) považovala za vhodné v prováděcím nařízení č. 332/2012 vyjmout vývoz

společnosti Hangzhou na unijní trh z působnosti opatření uložených nařízením č. 130/2006. Na základě důsledků tohoto vynětí ukončila Komise prováděcím rozhodnutím 2016/176 antidumpingové řízení týkající se tohoto vyvážejícího výrobce.

- 148 Jak bylo uvedeno v bodě 31 tohoto rozsudku, žalobu podanou několika výrobci kyseliny vinné v Unii proti tomuto prováděcímu rozhodnutí zamítl Tribunál rozsudkem ze dne 15. března 2018, Caviro Distillerie a další v. Komise (T-211/16, EU:T:2018:148). Kasační opravný prostředek podaný týmiž výrobci v Unii proti tomuto rozsudku byl Soudním dvorem zamítnut rozsudkem ze dne 10. července 2019, Caviro Distillerie a další v. Komise (C-345/18 P, EU:C:2019:589).
- 149 Kromě toho, jak vyplývá z argumentace společnosti Changmao uvedené v bodě 128 tohoto rozsudku, navrhovatelka nemá v úmyslu zpochybnit skutečnost, že společnost Hangzhou nepodléhala antidumpingovému clu, jelikož její vývoz nepovažovaly unijní orgány za vývoz způsobující podstatnou újmu výrobnímu odvětví Unie.
- 150 Společnost Changmao se však domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že z tohoto důvodu neměla Komise v rámci svého posouzení, zda hrozí újma, zohlednit nepříznivé účinky na výrobní odvětví Unie, pokud jde o vývoz společnosti Hangzhou na unijní trh.
- 151 Tato argumentace nemůže obstát, jelikož z čl. 3 odst. 7 základního nařízení jednoznačně vyplývá, že unijní normotvůrce zamýšlel prostřednictvím tohoto ustanovení uložit unijním orgánům povinnost zkoumat jiné známé činitele než dumpingový dovoz pouze tehdy, pokud „působí újmu“ výrobnímu odvětví Unie. Ze skutečností uvedených zejména v bodě 154 napadeného rozsudku, které společnost Changmao nezpochybňuje, přitom jasně vyplývá, že unijní orgány měly za to, že vývozy uskutečněné společností Hangzhou nezpůsobil výrobnímu odvětví Unie újmu.
- 152 Neobstojí ani první část argumentace navrhovatelky uvedené v bodě 131 tohoto rozsudku, v níž Tribunálu v podstatě vytýká, že neměl za to, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když neposoudila původní šetření, kterým bylo uloženo antidumpingové clo, a přezkumné šetření, které vedlo ke spornému nařízení, na základě stejných mikroekonomických i makroekonomických kritérií a činitelů stanovených v čl. 3 odst. 1, 2 a 5 základního nařízení. Je totiž třeba konstatovat, že společnost Changmao neuvádí žádnou právní argumentaci na podporu této části své argumentace. Zejména neposkytuje žádné upřesnění, pokud jde o ukazatele a činitele, které Komise neanalyzovala v rámci šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, ačkoli byly analyzovány v původním šetření. Podle judikatury citované v bodě 87 tohoto rozsudku musí být tedy uvedená část argumentace odmítnuta jako nepřipustná.
- 153 Pokud jde o druhou část argumentace uvedené v bodě 131 tohoto rozsudku, kterou navrhovatelka vytýká Tribunálu, že v bodě 150 napadeného rozsudku zkreslil dosah jejího argumentu týkajícího se srovnatelnosti situací navrhovatelky a společnosti Hangzhou, stačí konstatovat jednak to, že Tribunál v uvedeném bodě 150 pouze připomíná relevantní judikaturu Soudního dvora, a jednak to, že navrhovatelka nerozvádí žádnou právní argumentaci umožňující prokázat, v čem Tribunál uvedením této judikatury zkreslil její argumentaci. Tato druhá část argumentace tudíž vychází z nesprávného výkladu uvedeného bodu a nespĺňuje požadavky přípustnosti uvedené v bodě 87 tohoto rozsudku.

- 154 Kromě toho nemůže obstát ani třetí část argumentace společnosti Changmao uvedené v bodě 131 tohoto rozsudku, jelikož s ohledem na širokou pravomoc, kterou má Komise v této oblasti, nemůže hospodářský subjekt legitimně očekávat, že bude zachován existující stav. Navíc navrhovatelka nemohla platně očekávat, že závěry sporného nařízení budou stejné jako závěry přijaté Komisí v prováděcím rozhodnutí 2016/176, pokud jde o společnost Hangzhou.
- 155 Pokud jde konečně o argumentaci navrhovatelky shrnutou v bodech 132 až 134 tohoto rozsudku, v níž v podstatě vytýká Tribunálu, že odmítl relevanci údajů Eurostatu za roky 2017 a 2018, které předložila v prvním stupni na podporu svého tvrzení ohledně vlivu klimatických podmínek na ceny přírodní kyseliny vinné v Unii, je třeba poznamenat, že toto tvrzení vychází z předpokladu, že se výrobci přírodní kyseliny vinné a výrobci syntetické kyseliny vinné nenacházejí v soutěžním postavení zejména proto, že ve vinařském a farmaceutickém průmyslu v Unii lze používat pouze přírodní kyselinu vinnou. Jak přitom vyplývá z bodu 18 tohoto rozsudku, syntetická kyselina vinná má stejné fyzikální a chemické vlastnosti jako přírodní kyselina vinná a je v zásadě určena pro stejné základní použití jako tato kyselina. Kromě toho, jak vyplývá z bodu 147 napadeného rozsudku, stačí připomenout, že podle bodů 30 a 31 odůvodnění sporného nařízení se oba typy výrobků pro účely přezkumu považují za podobné, pokud mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti a překrývající se použití. Jelikož se argumentace společnosti Changmao opírá o nesprávný předpoklad, podle kterého si přírodní kyselina vinná a syntetická kyselina vinná vzájemně nekonkurují, je třeba tuto argumentaci odmítnout jako neopodstatněnou.
- 156 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako zčásti nepřipustný a zamítnut jako zčásti neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

- 157 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 172 až 177 a 187 až 189 napadeného rozsudku, obsahuje v podstatě dvě části, z nichž první vychází z porušení práva na obhajobu a zásady řádné správy a druhá z nesprávného výkladu článku 296 SFEU.

K první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 158 V první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Changmao v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl v bodech 172 až 177 napadeného rozsudku za to, že Komise včas sdělila společnosti Changmao všechny skutečnosti, které jsou podstatné pro dodržení jejího práva na obhajobu.
- 159 Na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 172 napadeného rozsudku, totiž Komise v bodech 109 až 139 obecného informačního dokumentu zmíněného v bodě 42 tohoto rozsudku podle navrhovatelky podrobně neuvedla všechny podstatné skutečnosti a úvahy, na kterých tento orgán následně ve sporném nařízení založil své analýzy týkající se stavu výrobního odvětví Unie a hrozící újmy. Podle navrhovatelky jí Komise ostatně odmítla sdělit určité zásadní informace o způsobu, jakým tyto analýzy provedla, jakož i úvahy, které Komisi vedly k tomu, že nezohlednila údaje o společnosti Distillerie Mazzari jakožto největším a nejvíce prosperujícím výrobcem v Unii. Podle

navrhovatelky Tribunál zkreslil její argumentaci tím, že v tomto bodě napadeného rozsudku rozhodl, že jí vyjádřený nesouhlas s uvedenými analýzami Komise nemůže být uplatněn na podporu žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva na obhajobu.

- 160 Tribunál podle společnosti Changmao rovněž zkreslil v bodě 173 napadeného rozsudku její argumentaci týkající se vyloučení údajů o společnosti Distillerie Mazzari z hodnocení zranitelného stavu výrobního odvětví Unie a hrozící újmy. V tomto ohledu společnost Changmao na jedné straně upřesňuje, že na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál v tomto bodě napadeného rozsudku, mohla jakožto „zúčastněná strana“ šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení, nahlížet do spisů Komise, které nebyly důvěrné, což ostatně potvrzuje i úřední záznam o konzultacích. Převážená většina dokumentů, které nebyly důvěrné povahy, však byla klasifikována jako dokumenty „vyhrazené“, což jí neumožnilo podat informované vyjádření.
- 161 Na druhé straně navrhovatelka uvádí, že o rozhodnutí Komise nezohlednit údaje týkající se společnosti Distillerie Mazzari byla informována až prostřednictvím obecného informačního dokumentu, který jí byl poskytnut dne 30. dubna 2018. Dopis spolku italských výrobců kyseliny vinné zmíněný v bodě 39 tohoto rozsudku, ani rozhodnutí Komise nevybrat vzorek výrobců v Unii totiž nenaznačovaly, že tento orgán tyto údaje vůbec nezohlední.
- 162 Kromě toho společnost Changmao Tribunálu vytýká, že v bodě 174 napadeného rozsudku rovněž zkreslil její argumentaci týkající se jednak účinků vývozu společnosti Hangzhou do Unie na zranitelnost výrobního odvětví Unie a jednak zjištění, zda hrozí újma. V tomto ohledu společnost Changmao upřesňuje, že ačkoli věděla o existenci prováděcího rozhodnutí 2016/176, nemohla nijak předvídat, že Komise údaje o společnosti Hangzhou nezohlední jakožto rozhodující pozitivní důkazy shromážděné v rámci její prospektivní analýzy pravděpodobnosti obnovení újmy. Kromě toho navrhovatelka tvrdí, že jí Komise odmítla sdělit úvahy, které ji vedly k tomu, že ve sporném nařízení nepoužila skutečné důkazy, které již měla k dispozici na základě šetření, jež vedlo k přijetí tohoto prováděcího rozhodnutí ve vztahu ke společnosti Hangzhou.
- 163 Kromě toho Tribunál podle navrhovatelky neprávem nekonstatoval, že Komise odmítla společnosti Changmao v průběhu správního řízení poskytnout důkazy nebo jakékoliv vysvětlení, pokud jde o obavy, které tato společnost uvedla ve svých vyjádřeních k obecně informačnímu dokumentu. Kromě toho na rozdíl od toho, co Tribunál podal v bodě 175 napadeného rozsudku, Komise navrhovatelce podle jejího názoru neposkytla vysvětlení ohledně významného rozporu, na který poukázala mezi prováděcím rozhodnutím 2016/176 a sporným nařízením, pokud jde o činitele související s celkovou spotřebou a výrobou kyseliny vinné v Unii v letech 2013 a 2014, ačkoli tyto skutečnosti byly rozhodující pro posouzení zranitelnosti výrobního odvětví Unie a hrozící újmy.
- 164 Společnost Changmao tvrdí, že Komise měla splnit pozitivní povinnosti, které pro ni vyplývají ze zásady řádné správy, z čl. 3 odst. 2, čl. 11 odst. 2, čl. 6 odst. 7, čl. 19 odst. 2 a 4 a čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení, jakož i z čl. 6 odst. 2 a 4 antidumpingové dohody, a sice povinnost tohoto orgánu zaprvé přezkoumat všechny dostupné důkazy, zadruhé sdělit zúčastněným stranám úvahy, na kterých hodlala založit svou prospektivní analýzu týkající se hrozící újmy, a zatřetí odpovědět na připomínky předložené zúčastněnými stranami ve správním řízení. Kdyby Komise tyto povinnosti splnila, společnost Changmao mohla podle svého názoru předložit užitečná vyjádření, což by Komisi vedlo k přijetí odlišných závěrů jak z hlediska zranitelnosti výrobního odvětví Unie, tak hrozící újmy.

165 Společnost Distillerie Bonollo a další a Komise mají za to, že je důvodné první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnout jako zčásti nepřipustnou a zamítnout jako zčásti neopodstatněnou.

– *Závěry Soudního dvora*

166 Nejprve je třeba zdůraznit, že dodržování práva na obhajobu má v antidumpingových šetřeních klíčový význam (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 77 a citovaná judikatura).

167 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že unijní orgány musí při plnění své informační povinnosti jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení. Zúčastněným podnikům musí být v průběhu správního řízení každopádně umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 48 a citovaná judikatura).

168 I když informační povinnost, kterou mají unijní orgány v oblasti antidumpingu, musí být v souladu s povinností respektovat důvěrné informace, nic to nemění na tom, že posledně uvedená povinnost nemůže zbavit právo na obhajobu jeho podstaty (v tomto smyslu viz rozsudek Timex v. Rada a Komise, 264/82, EU:C:1985:119, bod 29).

169 Z judikatury Soudního dvora mimoto vyplývá, že pochybení týkající se práva na obhajobu může vést ke zrušení dotčeného aktu pouze tehdy, jestliže existuje možnost, že z důvodu tohoto pochybení mohlo správní řízení vést k jinému výsledku, čímž došlo ke konkrétnímu zásahu do práva na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 79 a citovaná judikatura).

170 V tomto ohledu přesto, že osobě, která se dovolává takové vady, nelze ukládat, aby prokázala, že kdyby k takové vadě nedošlo, měl by dotčený akt obsah příznivější pro její zájmy, musí tato osoba nicméně konkrétním způsobem prokázat, že taková hypotéza není zcela vyloučena (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 140 a citovaná judikatura).

171 V projednávané věci je třeba uvést, že Tribunál na prvním místě v bodech 163 až 170 napadeného rozsudku připomněl relevantní ustanovení unijního práva, jakož i ustálenou judikaturu týkající se zaprvé dodržování práva na obhajobu, zadruhé povinnosti řádné péče příslušející unijním orgánům na základě práva na řádnou správu a zatřetí rovnováhy, kterou je třeba nalézt mezi těmito právy a ochranou důvěrných údajů.

172 Na druhém místě Tribunál v bodech 172 až 175 napadeného rozsudku analyzoval jednotlivé argumenty společnosti Changmao vycházející z porušení jejího práva na obhajobu, přičemž rozhodl, že tyto argumenty neumožňují mít za to, že Komise porušila povinnost včas zpřístupnit všechny podstatné důkazy a úvahy. Tribunál v bodech 172 až 175 napadeného rozsudku řádně odůvodnil, proč je třeba uvedené argumenty odmítnout.

- 173 Na třetím místě Tribunál v bodě 176 napadeného rozsudku s odkazem na judikaturu připomenutou v bodě 78 napadeného rozsudku odmítl jako nepřipustnou argumentaci společnosti Changmao vycházející zejména z porušení zásady řádné správy.
- 174 Je třeba konstatovat, že navrhovatelka argumentací uvedenou na podporu první části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku pouze kritizuje závěr, k němuž dospěl Tribunál, aniž prokazuje, že Tribunál porušil judikaturu připomenutou v bodě 167 tohoto rozsudku, podle které musí unijní orgány jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zajištěno zachování obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení.
- 175 Společnost Changmao přitom ve skutečnosti navrhuje, aby Soudní dvůr nahradil svým vlastním posouzením skutkového stavu a důkazů posouzení provedené Tribunálem, takže tato argumentace je v souladu s ustálenou judikaturou nepřipustná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 56 a citovaná judikatura).
- 176 Navrhovatelka kromě toho neprokázala konkrétním způsobem, jak vyžaduje judikatura připomenutá v bodech 169 a 170 tohoto rozsudku, že Tribunál opomněl konstatovat procesní pochybení ve správním řízení, které mohlo vést k jinému výsledku uvedeného řízení, čímž došlo ke konkrétnímu zásahu do jejího práva na obhajobu.
- 177 Kromě toho, i když společnost Changmao argumenty uvedenými v bodech 159, 160 a 162 tohoto rozsudku tvrdí, že se Tribunál údajně dopustil zkreslení, stačí konstatovat, že tato společnost v rozporu s požadavky judikatury připomenuté v bodě 122 tohoto rozsudku přesně neuvedla skutečnosti, na nichž je založena její argumentace, které byly Tribunálem zkresleny, a neprokázala pochybení v analýze, která Tribunál při jeho posouzení vedla k tomuto zkreslení. Ve skutečnosti společnost Changmao pouze požaduje nové posouzení skutkového stavu a důkazů, což nespadá do pravomoci Soudního dvora ve fázi kasačního opravného prostředku. Tato argumentace proto musí být odmítnuta jako nepřipustná.
- 178 Konečně, pokud jde o argumentaci uvedenou v bodě 164 tohoto rozsudku, stačí mít za to, že navrhovatelka touto argumentací pouze uvádí pochybení, kterých se údajně dopustila Komise, avšak nevznáší právní argumentaci směřující k prokázání, v čem se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení. V souladu s judikaturou připomenutou v bodě 87 tohoto rozsudku je tudíž třeba tuto argumentaci odmítnout jako nepřipustnou.
- 179 S ohledem na výše uvedené je třeba první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako zčásti neopodstatněnou a odmítnout jako zčásti nepřipustnou.

Ke druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 180 V rámci druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného výkladu tím, že v bodech 187 až 189 napadeného rozsudku analyzoval její argumenty, které se týkaly zaprvé neexistence právního základu pro použití čl. 2

odst. 7 základního nařízení ve sporném nařízení, zadruhé dopadu údajů týkajících se společnosti Distillerie Mazzari na zranitelnost výrobního odvětví Unie a zatřetí účinků vývozu společnosti Hangzhou na unijní trh, pokud jde o zjištění, zda hrozí újma, z hlediska článku 296 SFEU.

- 181 V tomto ohledu společnost Changmao upřesňuje, že čtvrtý žalobní důvod, který vznesla v prvním stupni, nevycházel z nedostatku odůvodnění na základě článku 296 SFEU, ale z porušení podstatných formálních náležitostí. V rámci uvedeného žalobního důvodu totiž společnost Changmao ve skutečnosti Tribunál vyzvala, aby konstatoval nikoli porušení tohoto ustanovení, nýbrž skutečnost, že jí Komise v průběhu správního řízení nesdělila základní úvahy a důkazy, o které se tento orgán následně opřel ve sporném nařízení, aby odůvodnil své závěry týkající se zranitelnosti výrobního odvětví Unie a hrozící újmy.
- 182 Tribunál tak měl v bodech 187 až 189 napadeného rozsudku podle společnosti Changmao nesprávně za to, že svými argumenty vytýkala Komisi, že porušila povinnost uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU. Tribunál se tedy podle navrhovatelky dopustil nesprávného právního posouzení.
- 183 Společnost Distillerie Bonollo a další a Komise zpochybňují přípustnost a opodstatněnost této druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku.

– *Závěry Soudního dvora*

- 184 Je třeba uvést, že tato druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku je prezentována zmatečně. I když totiž navrhovatelka Tribunálu nevytýká, že porušil povinnost uvést odůvodnění, zdá se, že mu vytýká, že neodpověděl na všechny argumenty, které vznesla v rámci svého čtvrtého žalobního důvodu v prvním stupni, zejména na tři argumenty uvedené v bodě 180 tohoto rozsudku.
- 185 Na prvním místě v rozsahu, v němž by tato druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku mohla být chápána tak, že se týká porušení povinnosti Tribunálu uvést odůvodnění, je třeba připomenout, že v rámci kasačního opravného prostředku je cílem přezkumu Soudního dvora zejména ověřit, zda Tribunál právně dostačujícím způsobem odpověděl na všechny argumenty uplatněné navrhovatelem, a že důvod vycházející z toho, že Tribunál neodpověděl na argumenty uplatněné v prvním stupni, v podstatě znamená, že je tvrzeno porušení povinnosti uvést odůvodnění, která vyplývá z článku 36 statutu Soudního dvora Evropské unie použitelného na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce tohoto statutu a z článku 117 jednacího řádu Tribunálu (rozsudek ze dne 9. března 2017, *Ellinikos Chrysos v. Komise*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, bod 31 a citovaná judikatura).
- 186 Kromě toho povinnost uvést odůvodnění neukládá Tribunálu poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu, a odůvodnění Tribunálu tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč Tribunál nevyhověl jejich argumentům, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum (rozsudek ze dne 9. března 2017, *Ellinikos Chrysos v. Komise*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, bod 32 a citovaná judikatura).
- 187 Je třeba konstatovat, že tři argumenty uvedené v bodě 180 tohoto rozsudku jsou pouhým zopakováním argumentů, které již společnost Changmao uvedla v rámci jednotlivých žalobních důvodů uplatněných v řízení v prvním stupni a o kterých Tribunál rozhodl v rámci posouzení těchto žalobních důvodů. Kromě toho odůvodnění napadeného rozsudku odpovídající na

uvedené žalobní důvody je jasné a jednoznačné a umožňuje pochopit skutečnosti, na kterých bylo založeno rozhodnutí Tribunálu. Skutečnost, že Tribunál došel ve věci samé k jinému závěru než společnost Changmao, však nemůže sama o sobě způsobit vadu napadeného rozsudku spočívající v nedostatku odůvodnění (obdobně viz usnesení ze dne 13. prosince 2012, *Alliance One International v. Komise*, C-593/11 P, EU:C:2012:804, bod 29 a citovaná judikatura).

- 188 V rozsahu, v němž navrhovatelka vytýká Tribunálu, že porušil povinnost uvést odůvodnění, která mu náleží, je třeba argumenty, které uvádí v tomto smyslu, považovat za neopodstatněné.
- 189 Na druhém místě, pokud je to třeba chápat tak, že navrhovatelka v druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku vytýká Tribunálu, že nezohlednil rozsah argumentů, které mu předložila, neboť těmito argumenty nevytýkala Komisi nesplnění povinnosti odůvodnění, nýbrž porušení řady ustanovení základního nařízení, je třeba konstatovat, že v tomto případě je tato druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku založena na zkreslení písemných podání společnosti Changmao ze strany Tribunálu.
- 190 V tomto ohledu stačí uvést, že navrhovatelka neupřesňuje, jakého nesprávného právního posouzení se Tribunál dopustil při analýze jejích argumentů ve světle článku 296 SFEU. Společnost Changmao rovněž neupřesňuje právní argumenty, které konkrétně podporují její návrh.
- 191 V souladu s judikaturou uvedenou v bodě 87 tohoto rozsudku je proto třeba odmítnout argumentaci vycházející z toho, že Tribunál údajně zkreslil procesní písemnosti společnosti Changmao, jako nepřípustnou.
- 192 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako zčásti neopodstatněnou a odmítnout jako zčásti nepřípustnou.
- 193 V důsledku toho je důvodné čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu zamítnout.
- 194 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek je třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 195 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 196 Vzhledem k tomu, že společnost Distillerie Bonollo a další a Komise v projednávané věci požadovaly uložení náhrady nákladů řízení společnosti Changmao a tato neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené společností Distillerie Bonollo a dalšími a Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA a Caviro Extra SpA, jakož i Evropskou komisí.**

Podpisy